

ikke vilde være bleven optaget paa Lovfor-
slaget, selv om han var kommen med sit An-
dragende, som det er fastfat i det nævnte
Cirkulære.

Men der en tredie Grund i den Ret-
ning, og den tillægger jeg ganske særlig Be-
tydning. Det er den Maade, hvorpaa, For-
slaget om den nævnte Person's Optagelse paa
Lovforslaget er fremkommet, og den Maade,
hvorpaa det nu foreligger her. Det blev
ved Sagens første Behandling i det andet
Thing udtalt, at der var en Mand, som havde
øgt at blive optagen paa Lovforslaget, men
som ikke var kommen med, og som man an-
saa for maaste at kunne være berettiget til
at blive medoptagen, og man anmodede derfor
det Udvalg, som blev nedfat, om at have
sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen og
om muligt medoptage ham. Det skete. Han
blev optaget ved 2den Behandling, og der
blev jo ført en langvarig og temmelig ud-
tømmende Forhandling om, hvorvidt det var
rigtigt eller ei i reel Henseende, om han
virkelig var værdig til at faae dansk Indføds-
ret eller ikke, og det viste sig, at Meningerne
i den Henseende dog vare temmelig delte.
Men nu maa jeg tilstaa, at jeg har den Be-
tragtning, som tidligere er blevet fremfat
baade her og andesteds, at en Indføds-
retslov egenlig talt er et Komplex af forskjel-
lige, selvstændige Love. Der er kun den
Grund til at holde dem sammen, at de i
ydre Henseende ere ensartede, angaa samme
Forhold, saa at de holdes sammen for Be-
kvemmelighedens Skyld. Men i Virkeligheden
have disse Lovforslag ikke det Allermindste
med hverandre at gjøre. Hvorledes skulde
det kunne være rigtigt, at A mistede sin
Indfødsret, fordi der bliver Tvivl om, hvor-
vidt B er værdig til at faae den eller ikke,
saa at Resultatet var, at hele Loven faldt
bort, naar der ikke kunde tilveiebringes
Enighed. Hvad har den Ænes Berettigelse
med den Andens Berettigelse eller Ikke-Be-
rettigelse at gjøre? Der spørges jo her om
hver Enkelt's Berettigelse, men der spørges
ikke om, hvorvidt de Alle ere berettigede, saa
at dette skulde være en Nødvendighed for, at
den Enkelte skal kunne komme til sin Ret.
Men noget Saadant vil ske i dette Tilfælde.
Her nære 34 Medlemmer et berettiget Ønske om
at faae Indfødsret, og det vil komme til at af-
hænge af, om man kan blive enig eller ei om
den ene Person, om hvilken der er Uenighed.
Hvis de to Thing ikke kunne blive enige om
den Mand skal optages eller udelukkes, faae
de 34 Medlemmer ikke deres berettigede Øn-
sker opfyldte. Det kan ikke være rigtigt. Og
det har desuden Følger for Fremtiden,
som kunne være meget betænelige, ved

denne Sags Behandling eller lignen-
de Sagens Behandling. Der er jo
hver evige Aar et Antal Personer, som ønske
Indfødsret her i Landet, og som ikke kunne
opnaa det enten af formelle eller reelle
Grunde. De ere naturligvis ikke tilfredse,
men har man først faaet den Anvisning, at
man kan i det andet Thing til 2den Be-
handling faae stillet Vædringsforslag om, at
man skal optages paa Loven, og er saa, som
i dette Tilfælde, det andet Thing tilbøieligt
til at optage En paa Loven, saa have vi af-
kurat det samme Tilfælde igjen, som fore-
ligger her. Hvad sker saa? Saa sker det,
at dette Thing skal tage en Beslutning, som
er meget vanskelig at tage, fordi det saa
gjælder om at negte mange Personer Ind-
fødsretten, som man dog anser for værdige
dertil. Der ligger da et Tryk paa dette
Thing, idet det skal tage en Beslutning, det
Tryk nemlig, enten at skulle bedrøve saa
mange Personer eller ikke at gjøre det og
saa derved fravige Principerne. Jeg tror,
at man vil komme til at fortryde det, hvis
man gjør dette. Jeg tror, at det vil være
temmelig sikkert, at der herefter vil blive
stillet Fordringer til Folkethinget, som jo
nu synes at være mildere i sin Bedømmelse
af, hvad der fordrer for at faae dansk Ind-
fødsret, end i Reglen dette Thing hidtil har
været. Naar man nu spørger, om der lig-
ger nogen Hensigt i den Optagelse af den
paagjældende Person netop paa dette For-
slag, saa er det ganske utvivlsomt. Jeg har
ved Sagens Behandling i det andet Thing
givet ærede Medlemmer Anvisning paa at
komme med et særligt Forslag, saa var Gaa-
den løst, men det sagde Ordføreren, at han
ikke vilde, thi han vilde have den Paagjæl-
dende staaende paa dette Lovforslag
med det Tryk paa Landstinget, at
det ikke skulde kunne udelade ham, uden til-
lige at udelade alle de Andre. Det har han
rent ud sagt. Det er altjaa den Maade,
hvorpaa man senere kan faae vedtaget, at en
Person skal have Indfødsret, hvis Afkomst
dertil er tvivlsom, og hvis Afkomst ogsaa
dette Thing bestrider, at man anvender det
Tryk: saar han ikke Indfødsret, saa saar
alle de Andre den heller ikke. Det forekommer
mig, at under saadanne Forhold maatte det
være rimeligt, at dette Thing modsatte sig
Optagelsen af Hr. Vilja. Jeg har under
Sagens tidligere Forhandling meget stærkt
modsat mig den, ikke fordi jeg har nogen
synderlig Interesse i, enten den paagjældende
Mand faar Indfødsret eller ikke. Jeg finder
det rigtigt og rimeligt at vaage over, at de,
der faae Indfødsret, virkelig ere Folk, som
ere værdige dertil, og at Indfødsrets Er-